

Kl. 11:44

Formanden:

Tak. Er der andre, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:44

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om forslaget endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SE, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Jeg kan oplyse, at Ombudsmanden vil blive orienteret herom.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til at ansøge om fremmedadoption for par i registreret partnerskab.

Af Simon Emil Ammitzbøll (UFG).

(Fremsættelse 07.11.2008).

Kl. 11:44

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren, hvis det ønskes.

Kl. 11:45

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det gør det. Tak for det.

Det beslutningsforslag, som vi skal behandle i dag, vedrører registrerede partnerses adgang til at adoptere danske og udenlandske børn. Forslagsstilleren ønsker, at registrerede partnere skal have samme adgang til at adoptere som ægtefæller og enlige.

Det er jo et forslag, som vi har behandlet flere gange før i Folketingssalen – første gang i 2003 og senest i foråret 2008. Det emne, som beslutningsforslaget vedrører, er således ikke nyt, men har allerede tidligere været diskuteret meget grundigt. Regeringen har ikke tidligere støttet

forslaget, og jeg vil godt starte med at slå fast, at regeringen ikke har ændret holdning på området. Regeringen kan ikke støtte det her forslag.

Beslutningsforslaget forudsætter, at der med hensyn til adoption af udenlandske børn foreligger en bilateral aftale mellem afgiverlandene og Danmark om adoption til registrerede partnere. Internationale erfaringer fra bl.a. Sverige, Island og Belgien viser, at det fortsat ikke er muligt at indgå aftaler med afgiverlandene om formidling af børn til homoseksuelle par. Disse erfaringer må forventes at kunne overføres til danske forhold, da en række af de lande, som har udtrykt denne holdning, er lande, hvorfra også Danmark modtager børn. De svenske myndigheder har desuden oplyst, at der i øjeblikket er ét registreret par, der er blevet godkendt som adoptanter, og som står på venteliste til at modtage et barn.

I bemærkningerne til forslaget anføres det bl.a., at millioner af børn vokser op under kummerlige forhold, og at den foreslåede lovændring vil kunne være med til at afhjælpe det problem, idet der med forslaget vil være flere, som kan tage sig af de forsømte børn. Det er jo en smuk formulering, men den virkelige verden ser nu noget anderledes ud. For problemet er ikke at finde familier til adoptivbørn. Faktum er nemlig, at der i forvejen på verdensplan er langt, langt flere, der ønsker at adoptere, end der er børn, der er frigivet til adoption. Alternativet er altså ikke en opvækst i kummerlige forhold på et børnehjem, men at barnet bliver adopteret af et andet par, som kan give barnet en god og trykfuld opvækst.

Beslutningsforslaget lægger op til, at registrerede partnerses egnethed skal vurderes på lige fod med ægtefællers. Det vil dog alene være signalpolitik at gennemføre en lovgivning, der lige stiller registrerede partnere med ægtefæller, da erfaringerne fra bl.a. Sverige jo som nævnt viser, at en lovændring ikke vil få nogen praktisk betydning med hensyn til formidling af børn til registrerede partnere. Afgiverlandene ønsker ganske simpelt ikke at formidle børn til homoseksuelle par.

Regeringen ønsker ikke at medvirke til, at der gennemføres lovændringer på adoptionsområdet alene med det formål, at der på papiret opnås en ligestilling. Og det er efter regeringens opfattelse reelt det eneste, vi vil kunne opnå med den foreslåede ændring af adoptionsloven, når det jo på forhånd står klart, at afgiverlande-